

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës: 2023:068998
Datë: 08.06.2023
Numri i dokumentit: 04373327
Dosja fizike: C-IV-23-0083

A D -Prizren.

I përfaqësuar sipas autorizimit nga avokati Sh R Prizren

Paditësi

Kundër:

Agjencia Kosovare e Privatizimit, me seli në Prishtinë, Rr. "Dritan Hoxha", nr. 55, Lakrishtë

E paditura

DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHTJET NË LIDHJE ME AGJENCINË KOSOVARE TË PRIVATIZIMIT (Dhoma e Posaçme), gjyqtari Mr.sc. Bajram Miftari, me datën 08.06.2023, mori këtë:

AKTGJYKIM

I. Miratohet pjesërisht si bazuar kërkesëpadia e paditësit A D dhe NDRYSHOHET vendimi i Agjencisë Kosovare të Privatizimit - Autoritetit të Likuidimit PRZ009-0145, dt. 03.04.2015, ashtu që:

Detyrohet e paditura Agjencia Kosovare e Privatizimit, që paditësit t'ia paguaj shumën prej 13,428.00 €, në emër të kompensimit të 36 pagave të mbetura të papaguara përgjatë periudhës shtator 2010 - gusht 2013, si dhe shumën prej 1,342.80 €, në emër të kamatës së vonesës prej 10 % të shumës së detyrimit bazë, në shumën totale për pagesë prej 14,770.80 €, e cila shumë duhet të shpërndahet tek paditësi, në pajtim me prioritetet sipas kategorisë së përcaktuar të kërkesave dhe interesave të përcaktuara me ligjin e aplikueshëm për likuidimin e NSH-ve.

II. Refuzohet pjesërisht si e pabazuar kërkesëpadia e paditësit A D në pjesën që ka të bëjë me kompensimin e pagave të pa paguara, respektivisht mbi shumën e aprovuar me këtë aktgjykim prej 13,428.00 €, e deri në shumën e kërkuar prej 16,770.28 €.

III. Secila palë i bartë shpenzimet e veta procedurale.

Rrethanat procedurale të çështjes

Me datën 21.04.2015, paditësi ka paraqitur padi pranë Dhomës së Posaçme, kundër të paditurës Agjencia Kosovare e Privatizimit (AKP), me të cilën ka kërkuar që të ndryshohen vendimet e Autoritetit të Likuidimit (AL), me shenjë PRZ009-0145, dt. 02.06.2015.

Në padi ndër të tjera është theksuar: paditësi ka themeluar marrëdhënien e punës në NSH “Lavërtari-Blegtori” me datën 11.06.1981 e deri me datën 06.09.2013. Me vendimin e AKP-së ka filluar procedura e likuidimit të NSH-së, dhe me të njëjtën datë të gjithë punëtorëve u është ndërprerë marrëdhënia e punës. Ka paraqitur kërkesë kreditore pran AL-së, për kompensimin e pagave të papaguara që i takojnë periudhës nga viti 2004 e deri në vitin 2013. AL me vendimin e atakuar me kërkesëpadi, e ka refuzuar kërkesën kreditore për paga. Ka shtuar se Ligji i Punës së Bashkuar nuk është në fuqi ngase është shfuqizuar me aprovimin e Ligjit për ndërmarrjet dhe se kërkesa e tij nuk është e parashkruar. Me padi është propozuar gjykatës që të marrë aktgjykim me të cilin do të detyrohet e paditura që paditësit t’ia paguaj shumën prej 16,770.28 €, në emër të kompensimit të pagave për periudhën kohore nga viti 2004, e deri në vitin 2013.

Pala paditëse bashkë me padinë ka dorëzuar edhe vendimin e atakuar me numër PRZ009-0145, të datës 06.03.2015.

Me datën 23.03.2021, e paditura ka paraqitur përgjigje në padi, ku ndër të tjera ka theksuar: Objekt i kësaj procedure është vetëm ligjshmëria e vendimeve të AL-së, respektivisht përputhshmëria e tyre me Ligjin 04/L-034, për AKP-në. Me nenin 74.2 të atij ligji është përcaktuar se ankesat e dorëzuara në Dhomën e Posaçme kundër vendimeve të AL, duhet të bazohen në pretendimin se procesi i likuidimit nuk është kryer në përputhje me Ligjin 04/L-034. Paditësi nuk ka sqaruar se cila dispozitë ligjore është shkelur. Me përgjigja në padi i referohet nenit 36.2.1 të Shtojcës së Ligjit për AKP-në dhe nenit 608 të Ligjit për Punën e Bashkuar dhe se ka pretenduar se kërkesa është e parashkruar. Me përgjigje në padi është propozuar që të refuzohet kërkesëpadia, si dhe të vërtetohen vendimet e lëshuara nga AL.

Me datën 21.04.2021, paditësi ka dorëzuar pran kësaj gjykate përgjigje në përgjigjen në padi të të paditurit, ku ndër të tjera ka theksuar: në rastin konkret nuk kemi të bëjmë me parashkrim të kërkesës ngase Ligji për AKP-në është ligj special. Po ashtu ka theksuar se neni 608 i Ligjit të punës së Bashkuar nuk mund të aplikohet në rastin konkret. Përfundimisht i ka propozuar gjykatës që kërkesëpadinë ta aprovoj si të bazuar.

Me datën 01.06.2021, pala paditëse ka paraqitur kundërpërgjigje, ku ndër të tjera ka theksuar: se rregull bazik i procedurës civile-kontestimore është se pala paditëse e ka barrën e provave dhe se pala paditëse nuk ka paraqitur ndonjë argument të ri mbi të cilin e mbështet pretendimin e sajë. I ka propozuar gjykatës që kërkesëpadinë ta refuzoj si të pa bazuar.

Me aktgjykimin e kësaj gjykate, të datës 19.10.2021, është refuzuar kërkesëpadia si e pa bazuar. Kolegji i Apelit i kësaj gjykate, në procedurë ankimore, e ka anuluar aktgjykimin e shkallës së parë dhe çështjen e ka kthyer në rigjykim.

Me datën 13.04.2023, gjykata ka lëshuar urdhër për palën e paditur që të parashtror komentet në lidhje me provat e dorëzuara nga pala paditëse, të paraqes listën e pagave apo një pasqyrë tabelare të punuar që do të dëshmonte se sa do të ishte paga për një pozitë ekuivalente të punës, me pozitën e pretenduar nga pala paditëse.

Me datën 02.05.2023, e paditura ka parashtruar përgjigje në urdhrin e gjykatës ku ndër të tjera ka theksuar se: për vitin 2009, pala paditëse është paguar në ndërmarrje me një pagë mujore në shumën prej 373.00 €, po ashtu ka hartuar dhe dorëzuar në mënyrë tabelare pagat mujore për vitet 2010-2012.

Gjendja faktike e konstatuar

Me nenin 8.1 të LPK- së është përcaktuar: “ *cilat fakte do t’i konsiderojë të provuara e cilat jo, vendosë vetë gjykata në bazë të çmuarjes me ndërgjegje, e të kujdesshme të provave, por edhe në bazë të rezultatit të gjithë procedimit. Gjykata me ndërgjegje dhe me kujdes e çmon ç’do provë veç e veç dhe të gjitha provat së bashku*”.

Pala paditëse ka dorëzuar provat si në vijim: njoftimin për ndërprerjen e marrëdhënies së punës të datës 06.09.2013; kopjen e letërnjoftimit; kopjen e librezës së punës; dhe regjistrin e pagave të pa paguara.

Me qëllim të vërtetimit të saktë dhe të plotë të gjendjes faktike, gjykata ka bërë analizën e fakteve dhe provave të prezantuara nga palët në procedurë, konform rregullave që rrjedhin nga neni 8.1 i LPK-së dhe dispozitat tjera ligjore të ndërlidhura. Nga parashtrimet e palëve në procedurë dhe analiza e provave të prezantuara, gjykata ka arritur në përfundimin se faktet vendimtare të prezantuara nga pala paditëse, janë jo kontestuese, madje të mbështetura edhe në provat që ka prezantuar, si në vijim:

- Paditësi ka qenë punëtorë i NSH “D.L.B. Lavërtari-Blegtori”, me seli në Prizren, deri me fillimin e procedurës së likuidimit të sajë, respektivisht deri me datën 06.09.2013, kur AKP-ja i ka dërguar njoftimin për ndërprerjen e marrëdhënies së punës. Ka paraqitur kërkesë kreditore pran AL-së, për pagesën e pagave të mbetura të papaguara që i takojnë periudhës janar 2004 - shtator 2013, në shumën totale prej 14,180.54 €. AL e ka refuzuar kërkesën kreditore në tërësi dhe ka pretenduar se kërkesa kreditore është e parashkruar.
- E paditura e ka kontestuar kërkesëpadinë në aspektin e bazës juridike. Më tutje, në përgjigje të urdhrin të kësaj gjykate, e paditura e ka dorëzuar listën e pagave për paditësin – punëtorin A D nga e cila është vërtetuar se paditësi ka pasur pagën mujore në shumën prej 373.00 €. Ndërsa nga librezat e punës dhe njoftimi për ndërprerje të marrëdhënies së punës në Ndërmarrje, është vërtetuar se paditësi ka qenë në marrëdhënie punë në

ndërmarrje, ndërsa i është ndërprerë marrëdhënia e punës më 06.09.2013. Nga këto prova, po ashtu vërtetohet se pala paditëse në momentin e likuidimit të ndërmarrjes ka qenë në marrëdhënie pune në ndërmarrje, që do të thotë se marrëdhënia e punës i ka pushuar si pasojë e ushtrimit të autorizimeve ligjore (vendimeve) të AKP-së. Argumenti i vetëm mbi të cilin është mbështetur vendimi i AL-së, ka qenë parashkrimi i kërkesës kreditore.

Arsyetimi ligjor

Procedura gjyqësore pran Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për Çështjet në Lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në vazhdim: Dhoma e Posaçme), është e rregulluar Ligjin për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për Çështjet në Lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (Ligji nr. 06/L-086, i publikuar në gazetën Zyrtare të Republikës së Kosovës, nr. 12/27, Qershor 2019), si ligj special. Përveç kësaj, si ligj procedural i përgjithshëm zbatohet Ligji për Procedurën Kontestimore (Ligji nr. 03/L-006), me ndryshimet dhe plotësimet e mëvonshme. Kjo çështje është definuar me Ligjin për Dhomën e Posaçme, neni 76, paragrafi 3, ku është theksuar, se *“në interpretimin dhe zbatimin e këtij ligji, kudo që është e nevojshme për të zgjidhur një çështje procedurale që nuk trajtohet mjaftueshëm me këtë ligj, Dhoma e Posaçme do të zbatojë mutatis mutandis dispozita përkatëse të Ligjit mbi Procedurën Kontestimore”*.

Ligji për Dhomën e Posaçme, neni 74, i jep të drejtën palës (kreditorit në procedurë të likuidimit) që të ushtroj mjetin juridik - ankesën kundër vendimit të AL-së, pran Dhomës së Posaçme. Sipas të njëjtës dispozitë ligjore, Dhoma e Posaçme mund të nxjerrë aktgjykim për vërtetimin, shfuqizimin apo ndryshimin e vendimit të AL-së, varësisht prej epilogut të procesit gjyqësor dhe në zbatim të dispozitave ligjore të aplikueshme.

Gjykata fillimisht ka shqyrtuar se a është e nevojshme mbajtja e seancës dëgjimore me palët në procedurë apo çështja mund të vendoset në bazë të materialeve në lëndë. Këtë çështje nuk e adreson Ligji për Dhomën e Posaçme si ligj special, por vetëm LPK si ligj procedural i përgjithshëm. Me LPK, neni 4, është përcaktuar se:

- Neni 4.1: *Gjykata vendos për kërkesëpadinë pas shqyrtimit të çështjes juridike në seancë të drejtpërdrejtë dhe publike.*
- Neni 4.2: *Ndryshe nga dispozita e paragrafit 1 të këtij neni, gjykata vendosë për kërkesëpadinë në bazë të veprimeve procedurale të shkruara dhe provave të administruara në mënyrë jo të drejtpërdrejt, po që se kjo përcaktohet me ligj.*

Një rast të tillë të përcaktuar me të njëjtin ligj ku mund të merret vendim meritor pa pasur nevojë që të mbahet seancë dëgjimore, e kemi të rregulluar me nenin 398 të LPK-së, ku është përcaktuar si në vijim:

“Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit

meritor, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta jep aktgjykimin me të cilën e pranon si të themeltë kërkesëpadinë”.

Po ashtu, me nenin 152 të LPK-së (aktgjykimi pa shqyrtim kryesor të çështjes), është përcaktuar: *“Po që se i padituri me anë të përgjigjes në padi i ka pohuar faktet vendimtare, përkundrejt kontestimit të kërkesëpadisë, gjykata mundet pa caktuar seance gjyqësore, të jep aktgjykim (neni 143 dhe 147 të këtij ligji), nëse nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e tij”.*

Siç është shtjelluar më sipër, në këtë çështje kontestimore, faktet vendimtare të rastit nuk janë kontestuese. Sikurse vendimi i AL-së i atakuar me padi, ashtu edhe përgjigja në padi e paraqitur nga AKP-ja dhe parashtrimet e tjera të mëvonshme, nuk i kontestojnë faktet dhe rrethanat në të cilat thirret pala paditëse në kërkesën kreditore dhe me kërkesëpadi. Por, refuzimi i kërkesës është mbështetur vetëm në pretendimin se kërkesa kreditore është parashkruar.

Duke u bazuar në faktet dhe rrethanat e lartë përmendura dhe në zbatim të dispozitave ligjore të cituara më sipër, gjykata ka ardhur në përfundimin se janë përmbushë kushtet ligjore për të nxjerrë vendim meritorë (aktgjykim) në këtë fazë të procedurës shkresore dhe se mbajtja e seancës dëgjimore në këtë rast, është e panevojshme. Nga parashtrimet e palëve në procedurë dhe provat e shqyrtuara, rezulton se kontesti në mes të palëve në procedurë është i natyrës së pastër ligjore, ku pala e paditur ka pretenduar se kërkesa kreditore për pagat e pretenduara është parashkruar, ndërsa pala paditëse ka pretenduar se i takon e drejta në paga dhe se nuk ka parashkrim në këtë rast konkret.

Objekt i shqyrtimit nga gjykata ishte kërkesa për kompensimin e pagave të pa paguara për periudhën 2004-2013, dhe prapësimi i parashkrimit, i paraqitur nga e paditura. Gjykata, pas shqyrtimit të dosjes së lëndës ka ardhur në përfundimin se kërkesëpadia është e bazuar, përkitazi me pagat që i takojnë periudhës shtator 2010 - shtator 2013, ndërsa e njëjta nuk ka bazë ligjore për pagat e tjera të kërkuara, për shkak të parashkrimit të kërkesës.

Gjykata potencon se sikurse legjislacioni që ishte në fuqi para vitit 1998/99, ashtu edhe ligjet që janë miratuar pas viteve 1998/1999, e kanë ruajtur afatin tre (3) vjeçar të parashkrimit të kërkesave monetare nga lëmi i marrëdhënies së punës. Me Ligjin për Punën e Bashkuar (Gazeta Zyrtare nr. 53/76), neni 608 parashihej se *“pagesa e shumës së pagës apo rrogës, apo secilës kërkesë tjetër të punëtorit që rrjedh nga marrëdhënia e punës, do të jetë e parashkruar për tri vite”.* Ligji për Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD), i vitit 1978 (Ligj nr. 690), neni 372.1 përcaktonte se *afati i parashkrimit të kërkesave periodike është tri vite, nga rrjedhja e secilës dhënie të veçantë për pagesë.* Ligji i Punës, i vitit 2010 (Ligj nr. 03/L-212), neni 87, përcakton se *të gjitha kërkesat nga marrëdhënia e punës në para, parashkruhen brenda afatit prej tri vitesh, nga dita e paraqitjes së kërkesës.* Edhe LMD i ri, i vitit 2012 (Ligj nr. 04/L-077), neni 353.1, ka përcaktuar se *“Kërkesat e dhënieve periodike që rrjedhin vit për vit ose në afate të caktuara më të shkurtra (kërkesat periodike) ... parashkruhen tri (3) vjet nga arritja e secilës dhënie të veçantë për pagesë”.* Nga përmbajtja e këtyre dispozitave ligjore, rezulton se afati i parashkrimit të kërkesave monetare nga marrëdhënia e punës, është tri vite, nga dita e arritjes për pagesë të secilës kërkesë veç e veç.

Pas vlerësimeve të bëra në këtë çështje kontestimore, gjykata ka ardhur në përfundimin se kërkesa për pagat e papaguara që i takojnë periudhës shtator 2010 – shtator 2013, nuk është parashkruar, ndërsa kërkesa për pagat e tjera të mëhershme, është parashkruar.

Njoftimi për ndërprerjen e marrëdhënies së punës në Ndërmarrje i datës 06.09.2013 (letër pezullimi), e ka ndërprerë parashkrimin për tri vitet paraprake, respektivisht për pagat që i takojnë periudhës nga muaji shtator 2010 e tutje. Ndërsa pagat e mëhershme e kanë arritur afatin tre vjeçar të parashkrimit, para se të jepej njoftimi nga pala e paditur. Gjykata ka ardhur tek ky konstatim, në mbështetje të nenit 368, *paragrafi 1 të LMD-së, ku është e përcaktuar se parashkrimi ndërpritet kur debitori e pranon borxhin*. Pra, në rastin konkret gjykata ka ardhur në përfundimin se letër pezullimi i datës 06.09.2013, ka shkaktuar ndërprerjen e parashkrimit. Prandaj, gjykata ka konstatuar se nuk janë parashkruar detyrimet e të paditurës përkitazi me pagat e mbetura të papaguara gjatë periudhës shtator 2010 – gusht 2013, ndërsa pagat e kërkuara që i përkasin periudhës para muajit shtator 2010, janë të parashkruara dhe si të tilla nuk mund të jenë objekt i mbrojtjes gjyqësore. Rrjedhimisht gjykata ka vendosur si në paragrafin I dhe II të dispozitivit të këtij aktgjykimi.

Vendimi për kamatën e vonesës është i bazuar në neni 37.3 të Shtojcës së Ligjit për Dhomën e Posaçme, ku është përcaktuar se *“Të gjitha Kërkesat e bëra ndaj Ndërmarrjes mund të përfshijnë kamatë në çfarëdo shumë themelore të grumbulluar deri para datës së Vendimit të Likuidimit, me kushte që kjo kamatë të mos tejkalojë 10% (dhjetë për qind) të shumës themelore”*.

Duke u bazuar në faktet dhe rrethanat e lartë cekura dhe në dispozitat ligjore të cituara më sipër, gjykata vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Shpenzimet gjyqësore

Vendimi për shpenzimet procedurale është marrë në bazë të nenit 62.5 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, ku është përcaktuar se *“Nëse pala e suksesshme nuk i kërkon shpenzimet ose nëse ashtu vendos Dhoma e Posaçme, atëherë secila palë i bartë shpenzimet e veta”*. Në këtë rast gjyqësor, asnjëra nga palët në procedurë nuk ka kërkuar kompensimin e shpenzimeve procedurale. Prandaj, gjykata ka vendosur që secila palë do të bartë shpenzimet e veta.

Udhëzimi juridik

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrohet ankesë me shkrim pranë Dhomës së Posaçme, brenda afatit prej 15 ditësh nga dita e dorëzimit të tij, e cila i drejtohet Kolegjit të Apelit pranë Dhomës së Posaçme, konform nenit 9.6 të Ligjit për Dhomën e Posaçme.

Gjyqtari,
Mr.sc. Bajram Miftari